

župnika. Ali človek obrača, Bog pa obrne. Še enkrat bilo se je preč. g. Altmanu seliti, da poslednjič najdejo mesto, na katerem jih Bog hoče dolgo, da prav dolgo imeti.

(Dalje prih.)

Dopisi.

Iz Jarenine. (Sv. misijon.) V letošnjem postu smo imeli lepo veselje — sv. misijon. Cesar smo že davno želeli, to so nam naš č. g. dekan hitro pripravili. Videlo se je pa to tudi ves čas, kar sta bila pri nas čč. patra Doljak in Sajovic iz Jezusove družbe, le trgali smo se, kdo da bi se naj vdeležil njunih nauk. Kogar smo pustili doma, njega je imela za to bitka žalost. Od dne 17. do 25. marca so bile vsak den po tri pridige. Razvrstila sta si jih čč. misijonarja po stanih in za to smo si mogli naša opravila doma tako vrediti, da se je vsak lahko sv. misijona vdeležil. V resnici pa smo se čudili nju duhovitim pridigam; po poldrugo uro so trpele a niso nam bile nikoli predolge. Posebno č. g. Doljak so nam vedeli prav do živega priti in menim, da ga ni v naši fari, ki bi ga ne bile njih besede ganile — do solz. Bog povrni čč. gospodoma trud in potrpljenje, ki sta ga z nami imela. Pa tudi č. g. dekan so si veliko prizadevali, da bi se ta sv. čas za nas kar najlepše obnesel ter so se tudi s tem sv. misijonom svojim novim župljanom najbolj prikupili. Bog naj njim in vsem čč. gospodom, ki so bili prišli pomagat, povrne obilo v nebesih! Sploh pa čujem željo, naj bi se ta duhovna dobrota in sv. misijon ponovila pri nas čez kaka leta.

J. R.

Iz Slov. Bistrice. (Duh. veselje.) Okoli trideset let je že, kar so naš nepozabljivi rajniki A. M. Slomšek knezoškof v Slov. Bistrici vodili sv. misijon. Slov. Bistriške župnije bili so tedaj dekan Fr. Druškovič (sedaj v pokoju.) Zdajni č. g. dekan Ant. Hajšek potrudili so se in oskrbeli sv. misijon za orehčanje skeleče vesti in zveličanje duš mnogim (kot skrbni oča, zdravilo svojim bolnim otrokom.) Bati se je bilo prve dni od predrznežev lažiliberalne stranke nereda; precej surovih besedi se je slišalo ali vendar se ni nič kaj posebnega zgodilo. Pridigarji so bili mogočni v besedi, tako, da so ljudje v farno cerkev k slovenskim in v klostersko cerkev (M. D. 7 žal.) k nemškimi pridigam mnogobrojno dohajali, vsaj nekateri zavoljo radovednosti. Ne samo mehkosrčnim, ampak tudi zastarelim trdosrčnežem, kateri so zavoljo radovednosti in kratkega časa v cerkev prišli, so ostre gromovite besede misijonskih pridigarjev v srce zadele, da so se približali spovednici in prosili za generalno spoved, da so se z Bogom spravili in potem prejeli zgrivani sv. Rešnjo Telo. Kakor sem slišal, nekateri tega

niso storili že čez 30—40 let. Proti koncu sv. misijona je pričelo toliko ljudstva iz domačih in sosednih krajev dohajati, da so se uresničevale besede Kristusove rekoč: „Žetev je sicer velika, ali delavcev je malo.“ Povabili in naprosili so naš č. g. dekan, čč. gg. duhovne iz sosednih župnij za pripomoč pri spovedi ali ni moglo vsem ljudem postreči v teh 10tih dneh 12 spovednikov. Pri slednjih pridigah so č. g. misijonar naznanili, da se po njih odhodu še podaljša misijonska spoved z velikimi odpustki do 14 dni. Slednjič v nedeljo 24. aprila t. l. so bila slovesna sklepna sv. opravila popoldne. Bilo je ljudstva na jezero, da je bila, vsaj pri cerkvi velika gnječa. Popoldne bil je spreved z sv. Rešnjim Telesom iz farne cerkve po mestu mimo klosterske cerkve (M. D. 7 žal.) in zopet nazaj v farno cerkev (lahko bi se bilo v to procesijo ljudstvo, po dva in dva nategnili čez četrte ure daleč.) Po sprevedu je vekši misijonar s svojim misijonskim križcem podelil velik papežev blagoslov. Potem je bil blagoslov donesenih molekov, križcev, sv. podob i. dr. in tudi stari misijonski križ je o tej priliki bil blagoslovljen in z velikimi odpustki obdarjen. V pondeljek so imeli sklepna opravila in molitve za mrtve župljane s sprevedom na mrtvišče. Potem slovesen odhod č. g. očeta misijonarjev z zvonjenjem pri cerkvah. V hvaležni spomin so se pri odhodu poslavlile odlične osebe višjih in nižjih stanov čč. očetom misijonarjem. Ker so pa čč. očetom misijonarjem tako blagovoljno podeljevali zakrament sv. pokore in sv. Rešnjega Telesa, so jim verniki (pobožni in spokorni) domačih in sosednih župnij željni, se kolikor moč zahvaliti in jim vošiti, kar sami želijo gotovo, da bi se z bogoljubnimi verniki, katerim so in še bodo podeljevali lepe nauke, sveto pokoro in Rešnje Telo, še v večnosti v nebesih enkrat veselili, kar nam vsem Bog daj. Omenjam še, ker že po mnogih cerkvah in kapelah se nahajajo podobe čudopolne M. B. Lurške, zato bodemo tudi mi dobili podobo Lurške M. B. s ponareto masabielsko pečino. Odločen je prostor v cerkvi pod korom na ženski strani.

Lovro Stepišnik.

Iz Slivnice pri Mariboru. (Lepa slovesnost.) Neki pobožen mož je imenoval zdajni čas „dobo Marijinega češčenja“, in temu izreku mora tudi vsak veren kristjan z mirno vestjo pritrditi, ker genljivo je videti, kaj se dan danes vse ne napravlja na čast Mariji, nebes in zemlje kraljici! Navstali so novi Marijini prazniki, nove bratovščine, nove molitvene družbe, nove podobe — nove šmarnice se tiskajo vsako leto; in to vse, da bi se Marija vredno častila od pobožnega krščanskega ljudstva. Že lani smo, kakor je „Cerkv. priloga“ tudi priročala, na Hotinjskem polju v novosezidano kapelico

Jož. Seifrida, zdravnika in Jak. Žinka, posest. vsi iz Ormoža. Okrajni zastop ima torej lepo narodno lice, kajti prav za prav sedijo samo trije nemškutarji v njem. Slava torej vsem volilcem!

Iz Ribnice. (Veselica.) Radosten dan smo imeli Ribničani, dne 30. maja, ko smo slavno obhajali veselico „bralnega društva“ našega. Najbolj nas je veselilo, da nas je obiskal ta dan tudi mnogozaslužni naš poslanec, vlč. g. dr. Šuc in izvrstni g. dr. Hrašovec. Dalje so nas tudi obiskali č. g. Kralj, župnik in gosp. Praprotnik, nadučitelj in nekaj gostov iz Pušcave, g. jurist Glaser iz Ruš, vrli č. g. Kocuvan, župnik in gospa P. iz Vuhreda, g. Mejovšek, nadučitelj iz Marnberga, nekaj jih od sv. Antona in lepe množice domačih ljudi. Točno ob 4. uri se začne veselica s pozdravom g. predsednika, kateri da besedo najprej č. g. poslancu Šucu. Ta poroča o svojem delovanju v dež. zboru in razlaga težavno stališče naših poslancev v Gradcu. Veliko so se potegovali za naše pravice in koristi, pa gluha liberalna večina jih je popolnoma prezirala. Gromoviti „živio“ je govorniku dokazoval, da se popolnoma strinjamo kmetje z njegovim delovanjem; v Gradcu je za naše poslance pač v resnici pravo Sisifovo delo. Na to poprime besedo dr. Hrašovec. Njegov govor je napravil na vse poslušalce velik vtis. V gladkem in dobro premišljenem govoru nam je priporočal ljubezen do domovine in milega slovenskega jezika, to pa tako genljivo, da se je marsikatero oko solzilo. Potem nas je pozdravil jurist g. Glaser v imenu akademičnega društva „Triglav“ v Gradcu. Zdaj pa poprime besedo č. g. Kocuvan ter je z posebno izurjenostjo nam slikal izglede in vspehe ponemčevanja in nemškutarjenja. Ko nečno še nam je prav krepko govoril o domačih potrebah in napakah med prostim ljudstvom g. K. od sv. Antona. Čeravno kmet, nam je prav gladko in marsikaj podučnega povedal. Vmes pa so nas zabavljali vrli pevci naši. Ti so se v prav kratkem času že precej izurili in v občno zadovoljnost vsega občinstva popevali. Hvala jim v imenu celega društva in pa še na večkratno svidenje. Govori so trajali obilo tri ure, pa čas tedaj nam je potekel tako hitro, da ne moremo družega, nego želeli še večkrat tako veselih večerov. Da se je vse tako mično, podučljivo in izgledno vršilo gre najprej hvala č. g. dr. Šucu, dr. Hrašovecu, č. g. K. in g. Glaserju za izvrstne govore, potem gg. pevcem za lepo petje in vsem dragim gostom za obilno obiskovanje. Na svidenje še mnogokrat v prijaznem našem krogu! Živeli!

Iz Celovške okolice. (Koroški Slovenci in kmečka zveza.) Naša kmečka zveza ali kakor se sama imenuje, „bauernbund“ je v začetku svojega delovanja obljubila,

da se ne bo mešala v narodne prepire in da hoče za Nemce, kakor za Slovence skrbeti, češ, da mu je le blagor kmeta pri srcu. Zdaj se je pa začel „bauernbund“ v svojem časniku hudovati na slovenske poslance drugih dežel, posebno na g. Kluna iz Ljubljane, ki se v državnem zboru moško potegujejo za nas Koroške Slovence. Žalostno je za nas, da nimamo sami nobenega poslanca, kakor jih imate Vi Štajarci in Kranjci. Ti se potegujejo nevstrašeno za Slovence, kakor zadnjič dr. L. Gregorec. Slava takim možem! Prašam pa, ali smo Koroški Slovenci s sedanjimi, posebno šolskimi postavami zadovoljni? Odgovor na to vprašanje je 96 prošenj na državni zbor, katere je podpisalo 1700 posestnikov in posestnic iz 43 far, 21 občinskih zastopnikov in 32 krajnih šolskih svetov. Za poročevalca teh prošenj bil je g. Klun. Zato se naši liberalci in nemškutarji na-nj toliko jezijo. V seji, ki je bila dne 1. maja v Beljaku, je načelnik bauernbunda, gosp. J. Seebacher ostro grajal deželnega poslanca gosp. prof. Einspielerja, ki je glasoval za to, da so se pri nas vpeljale lovske karte, tako da bi moral zanaprej vsak lovec plačati 3 gld. za karto, to pa vsako leto. Ta davek vrže deželnej kasi na leto okoli 10.000 gld. Stroški za deželne potrebe naraščajo od leta do leta, torej je živa potreba, da se poišče denar. Lov za kmeta ni, o nedeljah zjutraj naj gre kmet k božji službi in popoldan pri svoji družini kratek čas išče in se pripravi zopet na težave delavnih dni. Lov je za grajščake in drugo gospodo. Tako plačujejo vsaj le tisti, ki so volje plačevati, sicer bi pa bila potreba, na direktne davke nakladati višje doklade in bili bi prisiljeni plačevati vsi od kraja do kraja in kmet se tega davka čisto lahko izogne. Tako tedaj skrbi „bauernbund“ za nas kmete, zato pa tudi nema med nami Slovenci veliko prijateljev. Slovenci! pomagajmo si sami, in Bog nam bo pomagal!

Kotmirčan.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Lepo vreme je bilo o Telovem po vsem cesarstvu in zato so bile povsod procesije ta dan lepe, najlepša je bila pa menda pri sv. Štefanu na Dunaju. Nje so se vdeležili svitli cesar kakor druga leta, tako tudi letos. — Baron Pražak, minister za pravosodje, pogaja se sedaj z vodji nekaterih nadsodnij za to, da bi jemali jetnike za javna dela. Izkušnje so se lani gledé njih dobro obnesle na Koroškem. — Parnika še niti doslej v Gradcu nihče ne vidi v Muri in kakor je podoba, še ne pride k malu tje, kajti treba mu je že popravila. — Graški „Volksblatt“, glasilo konservativnih Nemcev, dobi novega urednika, doslenji, msg. Karlon, je izstopil iz uredništva,